

Standpuntnota EVOA EU (2022)

Executive Summary

Denuo pleit bij de herziening van de Europese Verordening voor de Overbrenging van Afvalstoffen voor vijf fundamentele wijzigingen:

- 1. De herziening moet de regels inzake de overbrenging van afvalstoffen duidelijker, eenvoudiger, efficiënter en doeltreffender maken en een onderscheid maken tussen RMR (Raw Materials from Recycling of van recyclage afkomstige grondstoffen) en afvalstromen van een lagere kwaliteit.*
- 2. Het beperken van de export van EU-afvalstoffen naar derde landen waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt is mogelijk door eerlijke audits te gebruiken als belangrijkste instrument bij overbrengingen naar landen die niet tot de OESO behoren. Er is een garantie nodig dat deze audits de nu al te hoge administratieve last niet nog verhogen.*
- 3. De terugwinning van materialen binnen de Europese Unie moet verder ondersteund worden en ingrepen zoals de ambitie om een Electronic Data Interchange (EDI) te implementeren en verlengingen van de voorafgaande goedkeuringen van vooraf goedgekeurde inrichtingen zijn stappen in de goede richting.*
- 4. De middelen voor het opsporen van illegale afvaltransporten en een betere handhaving moeten opgevoerd worden. Illegale transporten baren de Europese recyclagebedrijven grote kopzorgen aangezien ze de legale bedrijfsopportuniteiten ondermijnen en het imago van de sector bezoedelen.*
- 5. Maatregelen ter ondersteuning van een circulaire economie binnen de Europese Unie moeten worden versneld (EDI, vooraf goedgekeurde inrichtingen, enz.), terwijl maatregelen die een belemmering vormen voor de Europese recyclagebedrijven ten gepaste tijde moeten worden geïmplementeerd (5 jaar) om er zeker van te zijn dat ze de maatregelen die de circulaire economie implementeren niet in de weg staan (lijst van landen, audits, OESO-monitoring).*

Standpuntnota EVOA EU (2022)

Inhoudstafel

1 Kernboodschappen	3
2 Verder stimuleren van een circulaire economie binnen de Europese Unie	4
2.1 Vooraf goedgekeurde inrichtingen vergemakkelijken overbrengingen van aangemelde afvalstoffen naar betrouwbare actoren (Art. 14)	4
2.2 Electronic Data Interchange (EDI; elektronische uitwisseling van informatie) voor alle documentatie betreffende de overbrenging van afvalstoffen (Art. 26)	5
2.3 Financiële zekerheden (Art. 7)	5
2.4 Overbrenging van afvalstoffen bestemd voor laboratoriumanalyse of experimentele proeven (Art. 4 (4))	6
2.5 Ondertekening van kennisgevingen & meerdere afvalstoffencodes (Art. 5 (2) & 5 (8))	6
2.6 Toestemmingsprocedures (Art. 9)	7
2.7 Interpretatie van criteria voor algemene kennisgevingen (Art. 13)	7
2.8 Bevestigingsdeadlines (Art. 15 (3), 16 (3) en 18 (4))	8
2.9 Bescherming van openbaar gemaakte informatie (Art. 21)	8
2.10 Taalverplichtingen (Art. 27)	8
2.11 Wederzijdse erkenning (Art. 28)	8
2.12 Multilaterale samenwerking (Art. 30)	9
2.13 Hernieuwingsprocedure	9
2.14 Code B3030 textielafval (Bijlage IIIB)	9
2.15 Verantwoordelijkheid van afvalvervoerders (Bijlage VII)	10
3 Reduceren van de export van EU-afval waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt naar derde landen	10
3.1 Beperkingen inzake afvaltransporten naar niet-OESO-landen (Art. 37-40)	10
3.2 Toezicht op afvalstoffen naar OESO-landen (Art. 42)	12
3.3 Audits (Art. 43-44 en Bijlagen IX en X)	12
3.4 Wederkerigheid	13
4 Aanpakken van illegale afvaltransporten	14
4.1 Inspecties door autoriteiten (Art. 58 (2))	14
4.2 Sancties (Art. 60)	14
5 Implementatie	15
6 Bijlage: voorstel amendementen	16

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

1 Kernboodschappen

1. De herziening van de Europese Verordening betreffende de Overbrenging van Afvalstoffen (EVOA) zou de regels inzake de overbrenging van afvalstoffen duidelijker, eenvoudiger, efficiënter en doeltreffender moeten maken en een onderscheid maken tussen RMR (*Raw Materials from Recycling of* van recyclage afkomstige grondstoffen) en afvalstromen van een lagere kwaliteit, wat van essentieel belang is om hoge normen inzake milieugezondheid en veiligheidsbescherming te garanderen.
2. **Denuo is voorstander van het beperken van de export van EU-afvalstoffen naar derde landen waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt.** De maatregelen betreffende export naar niet-OESO landen zijn de facto exportverboden voor een aantal zuivere laagrisico grondstoffen uit recyclage terwijl de doelstelling in feite is om het risico op export van afvalstromen van lagere kwaliteit naar inrichtingen buiten de Europese Unie te beperken. Deze ongedifferentieerde aanpak zal desastreuze gevolgen hebben voor het concurrentievermogen van de recyclage-industrie in de Europese Unie. Er moeten eerlijke audits aangenomen worden als belangrijkste instrument om dit risico op te volgen bij overbrengingen naar landen die niet tot de OESO behoren, met de garantie dat ze de nu al te hoge administratieve last niet nog verhogen.
3. **Denuo is voorstander van het verder stimuleren van de terugwinning van materialen binnen de Europese Unie en juicht de verschillende maatregelen betreffende overbrengingen binnen de Europese Unie toe**, met inbegrip van de ambitie om een Electronic Data Interchange (EDI) te implementeren voor onder andere de vereiste documentatie betreffende overbrengingen van afvalstoffen, beschermingen, en verlengingen van de voorafgaande goedkeuringen van vooraf goedgekeurde inrichtingen.
4. **Denuo is voorstander van het opvoeren van de middelen voor het opsporen van illegale afvaltransporten & een betere handhaving.** Illegale transporten baren de Europese recyclagebedrijven grote kopzorgen aangezien ze de legale bedrijfsopportuniteiten ondermijnen en het imago van de sector bezoedelen.
5. **Maatregelen ter ondersteuning van een circulaire economie binnen de Europese Unie moeten worden versneld** (EDI, vooraf goedgekeurde inrichtingen, enz.), terwijl maatregelen die een belemmering vormen voor de Europese recyclagebedrijven ten gepaste tijde moeten worden geïmplementeerd (5 jaar) om er zeker van te zijn dat ze de maatregelen die de circulaire economie implementeren niet in de weg staan (lijst van landen, audits, OESO-monitoring).

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

2 Verder stimuleren van een circulaire economie binnen de Europese Unie

Vele van de maatregelen die zijn opgenomen in Titel II van het EVOA-voorstel zullen transporten binnen de EU vereenvoudigen wanneer de eindverwerking bestemd is voor materiaalherwinning. Dit is van cruciaal belang voor de Europese recyclagebedrijven, die constant te maken krijgen met grote barrières voor het ontvangen van afvalstoffen die zij gebruiken als grondstoffen en het overbrengen van RMR van hoge kwaliteit naar producenten of inrichtingen voor voorlopige behandeling.

2.1 Vooraf goedgekeurde inrichtingen vergemakkelijken overbrengingen van aangemelde afvalstoffen naar betrouwbare actoren (Art. 14)

Vooraf goedgekeurde inrichtingen zijn momenteel beperkt in de EU, voornamelijk omwille van de zware bureaucratische last. Eens een verwerkingsinstallatie haar milieuverantwoord afvalbeheer heeft bewezen, zou ze moeten worden behandeld als een producent binnen de circulaire economie en genieten van verminderde administratieve lasten op overbrengingen van RMR naar haar inrichting.

- Denuo juicht de beslissing van de Europese Commissie toe om ervoor te zorgen dat vooraf goedgekeurde inrichtingen worden versterkt en gestimuleerd in de hele Europese Unie. Artikel 14 (6) dat ervoor zorgt dat de Lidstaten verplicht zijn om inrichtingen te aanvaarden als vooraf goedgekeurde inrichtingen wanneer zij alle relevante informatie hebben verstrekt, en artikel 14 (9) dat de geldigheid van de status als vooraf goedgekeurde inrichting verlengt tot een periode van zeven jaar, zijn van essentieel belang om de stroom RMR naar goedgekeurde en betrouwbare inrichtingen voor nuttige toepassing te verhogen, wat de operatoren helpt om de circulaire economie te implementeren.
- Artikel 14 (10) laat echter toe dat deze status wordt ingetrokken, zonder veel expliciete preciseringen te geven omtrent de vereiste voorwaarden voor de intrekking. De bepaling stelt dat een besluit tot intrekking van de voorafgaande goedkeuring “naar behoren gemotiveerd” moet worden, wat de bevoegde autoriteiten te veel speling geeft om een dergelijke status in te trekken zonder voldoende verantwoording, of zonder dat de inrichting zich kan verzetten tegen deze beslissing. **Alle vereisten voor een voorafgaande goedkeuring zouden objectief en eenvormig moeten zijn over de hele EU, zo ook wat de redenen voor weigering en intrekking betreft.**
- De administratieve vergoedingen in verband met de procedure voor de voorafgaande goedkeuring zouden moeten gestandaardiseerd worden om grote verschillen tussen Lidstaten te vermijden.
- Doorvoerlanden zouden slechts een beperkte lijst van bezwaren mogen invoeren in verband met de veiligheid van het transport naar vooraf goedgekeurde inrichtingen.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

2.2 Electronic Data Interchange (EDI; elektronische uitwisseling van informatie) voor alle documentatie betreffende de overbrenging van afvalstoffen (Art. 26)

De elektronische uitwisseling van informatie (EDI) is een cruciale maatregel en zal de administratieve last verlichten voor zowel de operatoren die verantwoordelijk zijn voor het afvalbeheer als de bevoegde autoriteiten van de Lidstaten. Daarnaast zal dit de traceerbaarheid verhogen en de handhavingsactiviteiten versterken om zo te zorgen voor snellere stromen van legale afvaltransporten terwijl de illegale transporten gemakkelijker zullen worden geïdentificeerd en tegengehouden.

- ▶ Zoals beschreven in de Effectbeoordeling zou een volwaardig elektronisch systeem van kennisgeving tussen € 450.000 en € 950.00 per jaar kunnen besparen voor de kennisgevers en € 0,95 miljoen tot € 3,2 miljoen per jaar voor de bevoegde autoriteiten.
- ▶ Het is immens positief dat die verplichtingen opgelegd werden voor alle documenten en uitwisselingen betreffende afvaltransporten, aangezien het niet alleen de kennisgeving is die uiterst belastend is met betrekking tot de administratieve procedures. Zoals de Denuo-leden al meermaals hebben herhaald zal deze maatregel honderdduizenden uren werk per jaar besparen inzake het beheer van verouderde administratieve procedures, enkel en alleen al voor Bijlage VII-documenten (overbrenging).
- ▶ Naast het feit dat dit een enorm kostenbesparende maatregel is, zal zij verder ook een drastische verbetering betekenen voor het indienen, het eventueel actualiseren en het traceren van informatie in verband met overbrengingen. Dit zal een beter beeld geven van de status van de afvalstromen over heel de EU. Verder wordt verwacht dat als gevolg daarvan minder administratieve fouten zullen worden gemaakt in de vervoersdocumenten, wat er dan weer zal voor zorgen dat de wetshandhavingsinstanties minder tijd zullen moeten verspillen aan het tegenhouden van overbrengingen met kleinere administratieve fouten.
- ▶ Deze maatregel en alle daarmee verbonden bepalingen zouden moeten in voege treden niet twee, maar één jaar nadat de EVOA wordt goedgekeurd. Tijdens de tussenperiode tussen het in voege treden van de EVOA en de implementering van een EU EDI zou een elektronische indiening in pdf-formaat (via email) altijd moeten worden toegestaan wanneer er geen elektronisch systeem beschikbaar is. Dit zou de overgang van het huidige systeem naar een volledig digitaal systeem vergemakkelijken. Volledige compatibiliteit met de bestaande databanken zoals die in Vlaanderen, zou moeten worden verzekerd.

2.3 Financiële zekerheden (Art. 7)

Het huidige financiële zekerheidssysteem is immens belastend en kostelijk voor de Europese recyclagebedrijven, waardoor soms toekomstige investeringen in recyclage worden geblokkeerd. Dit is niet eerlijk aangezien voor de Europese recyclagebedrijven de meeste transporten legaal worden uitgevoerd zonder dat een dergelijke zekerheid nodig is. Daarom zou er onderzoek moeten worden gedaan naar een vereenvoudigd en uniform systeem om ervoor te zorgen dat in de toekomst enkel zij die de zekerheid nodig hebben zouden worden getroffen door de immense financiële lasten onder de huidige maatregelen.

- ▶ De verplichtingen inzake financiële zekerheid, hoewel dit een noodzakelijk instrument is om ervoor te zorgen dat slecht beheerde afvalstoffen op een gepaste manier aangepakt worden, is een groot obstakel voor de rechtmatige overbrengingen. Zij zorgen ervoor dat grote sommen cash geld (tot 1

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

miljoen euro) geblokkeerd worden op de rekening van een kennisgever. De Effectbeoordeling van de Commissie erkent de enorme last en spreekt van 6 tot 237 miljoen euro per Lidstaat dat per jaar wordt vastgehouden. Het vasthouden van die grote geldbedragen op de kredietlijn van de vennootschap creëert een negatief beeld op de balans en kan toekomstige investeringen blokkeren.

- ▶ De meeste leden van Denuo moeten uiteindelijk nooit gebruik maken van hun financiële zekerheid bij hun transporthandelingen. De North Sea Resources Roundabout (NSRR) werkgroep rond snelle kennisgeving, raamde dat 1 op 10.000 aangemelde overbrengingen echt de financiële zekerheid moeten gebruiken (0,001%).¹
- ▶ Er is een vorm van financiële zekerheid nodig om de milieubescherming te financieren wanneer transporten niet naar behoren worden uitgevoerd, maar er is een nieuw systeem nodig. Deze nieuwe oplossing moet voordeel opleveren voor diegenen die hun transporten naar behoren en legaal uitvoeren. Er is te weinig aandacht geschonken aan het proberen op punt stellen van een nieuw systeem. Daarom moedigt Denuo de Commissie aan om nieuwe maatregelen te nemen om alternatieve systemen en berekenmethodes die moeten worden gebruikt voor de financiële zekerheid te controleren, te ontwikkelen en te stimuleren. Dit moet terug te vinden zijn in de wetgeving met een herziening door de Commissie in de vorm van een gedelegeerde handeling en een vervolgstudie over de materie.
- ▶ Sommige leden van Denuo maken al gebruik van financiële zekerheden op basis van verzekeringen (bv. in Vlaanderen), maar veel landen bieden geen voordelige verzekeringsstelsels en tal van verzekeringsmakelaars rekenen hogere verzekeringspremies aan operatoren aan die in andere Lidstaten zijn gevestigd dan die van de verzekeraar. Dit gebrek aan harmonisering binnen de Europese Eengemaakte Markt is een enorme barrière voor het implementeren van verzekeringsstelsels ter vervanging van de (financiële) bankwaarborg. Via de EVOA moet worden gestimuleerd om dit te herzien en aan te dringen op geharmoniseerde op verzekeringen gebaseerde mogelijkheden op EU-niveau.

2.4 Overbrenging van afvalstoffen bestemd voor laboratoriumanalyse of experimentele proeven (Art. 4 (4))

Het is positief om te zien dat de herziening van de EVOA voorstelt om de toegestane hoeveelheid afvalstoffen die worden overgebracht voor laboratoriumanalyse of experimentele proeven te verhogen tot 150 kg. Deze verhoging is echter te beperkt. Voor bepaalde verwerkingsproeven inzake recycling zou een groter volume materiaal nodig zijn om het proefdraaien te voltooien. Volumes zoals 1 big bag of 1 baal kunnen nodig zijn om een proef te verrichten met experimentele sorteertechnologie, wat betekent dat het gewicht zou moeten worden verhoogd tot pakweg 1.000 kg.

2.5 Ondertekening van kennisgevingen & meerdere afvalstoffencodes (Art. 5 (2) & 5 (8))

Vandaag de dag treden makelaars/handelaars vaak op in naam van afvalproducenten/-inzamelaars wanneer ze documenten ondertekenen. Artikel 5 (2) van de EVOA-herziening bepaalt dat enkel de eerste afvalstoffenproducent of -inzamelaar kennisgevingsdocumenten kunnen ondertekenen. Dit moet zodanig worden herzien dat makelaars/handelaars die een officiële schriftelijke toelating

¹ NSRR (2022) Feedback op het openbaar overleg van de werkgroep “Fast Track Notifications” ([link](#))

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

hebben gekregen van de eerste afvalstoffenproducent of -inzamelaar kennisgevingsdocumenten kunnen ondertekenen om massale en onnodige bureaucratie te vermijden.

Wanneer slechts één afvalstoffenidentificatiecode op een kennisgeving wordt toegestaan (art. 5 (8) par. 3) dan creëert dit bovendien onnodige onzekerheid en overmatig papierwerk, nu verschillende kennisgevingen nodig zijn voor afvalstoffen met dezelfde bestanddelen. Wanneer het afvalstoffen betreft die voornamelijk gelijkaardige fysische en chemische eigenschappen hebben als bedoeld in artikel 13.1 onder (a) zou een transport onder één enkele kennisgeving moeten mogelijk zijn, ongeacht of er al dan niet meer dan één afvalstoffenidentificatiecode van toepassing is.

2.6 Toestemmingsprocedures (Art. 9)

Denuo schaart zich volledig achter de uitbreiding van de stilzwijgende toestemming naar de autoriteiten van verzending en de vaststelling van de datum van indiening van de kennisgeving als referentiedatum voor de termijn van 30 dagen (artikel 9(1)). Ook het feit dat de interpretatieproblemen in verband met de geldigheidsdata zijn opgelost, wordt toegejuicht.

In de gevallen waar een expliciete toestemming vereist is (bv. voor de autoriteit van bestemming) worden **vertragingen echter nog steeds 'genormaliseerd'**, aangezien de mogelijkheid dat er geen antwoord komt na de termijn van 30 dagen, wettelijk wordt voorzien in Artikel 9(2) van de EVOA-herziening.

2.7 Interpretatie van criteria voor algemene kennisgevingen (Art. 13)

Artikel 13 zorgt momenteel voor verschillende interpretaties door verschillende bevoegde autoriteiten in de Lidstaten. Een consensus over de interpretatie van deze bepaling zou leiden tot minder kennisgevingen, zonder dat daarbij de controle en de traceerbaarheid door de bevoegde autoriteiten zou worden beperkt:

- ▶ 'Dezelfde route' (par. 1(c)) is onnodig strikt. Onze eerdere input waarbij wij suggereerden om enkel het punt van vertrek/binnenkomst te bepalen, werd verwerkt in de EVOA-herziening maar dit is niet opgenomen in paragraaf 2, wat betekent dat nog steeds een nieuwe kennisgeving vereist is als dezelfde route niet kan worden gevolgd. Anderzijds zou moeten toegestaan worden om twee of drie alternatieve routes te bepalen bij het invullen van een kennisgeving. Daarnaast zou het moeten mogelijk zijn om alternatieven op te geven voor vrachtwagentransport, zoals transport per schip, per trein of een gecombineerd vervoer en om verschillende vaartuigen en treinen te gebruiken die dezelfde route volgen, aangezien het misschien niet altijd haalbaar is om hetzelfde vaartuig of dezelfde trein te gebruiken.
- ▶ 'Dezelfde producent': ondanks het feit dat dit niet wordt vermeld in Artikel 13 interpreteren sommige autoriteiten de bovenvermelde criteria (par.1 (a) en (c)) zodanig dat de mogelijkheid van verscheidene producenten wordt genegeerd. Denuo is van mening dat een kennisgeving de juridische entiteit (kennisgever) zou moeten in aanmerking nemen, omdat de financiële zekerheid gelinkt is aan deze juridische entiteit. Dus als er meerdere producentensites onder dezelfde juridische entiteit bestaan, moeten de sites worden opgenomen in een lijst. Voor overbrengingen van niet-gevaarlijke afvalstoffen zou één hoofdkennisgeving van de juridische entiteit met een lijst van de sites en tonnages die worden vervoerd naar één plaats van bestemming voldoende moeten zijn.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

- ▶ Speciale aandacht is vereist voor zeetransport waar de bevoegde autoriteiten moeten aanvaarden dat er een verschil bestaat tussen een “stap” (zonder lossen) en een “stop” (met lossen) omwille van de specifieke kenmerken van zeetransport (bijvoorbeeld het gebruik van gedeelde vaartuigen, de sterkere impact van het weer, enz.).

2.8 Bevestigingsdeadlines (Art. 15 (3), 16 (3) en 18 (4))

De EVOA-herziening beperkt de bevestigingsdeadlines voor de ontvangende inrichting tot één dag. De herziening zou moeten worden tenietgedaan en de momenteel vastgelegde drie dagen zouden moeten worden behouden, aangezien die beperking onnodig strikt is en voor onnodige complicaties zal zorgen zonder dat dit praktische voordelen oplevert.

2.9 Bescherming van openbaar gemaakte informatie (Art. 21)

In Artikel 21 moeten garanties in de tekst opgenomen worden die ervoor zorgen dat gevoelige informatie betreffende bedrijfsgeheimen en privégegevens beschermd blijft.

2.10 Taalverplichtingen (Art. 27)

Denuo is van mening dat er een aanzienlijke harmonisering en een vermindering van de administratieve last zou kunnen worden bereikt indien het Engels wordt aangeduid als de voertaal in alle transportdocumenten en berichtgevingen door de Autoriteiten van alle Lidstaten. Dit zou officieel in Artikel 27 moeten worden opgenomen om te verzekeren dat de operatoren efficiënt kunnen communiceren in de officiële talen van de Lidstaat of in het Engels. Machinevertaling, via de EDI, zou een middel kunnen zijn om deze communicatie te digitaliseren.

2.11 Wederzijdse erkenning (Art. 28)

Het gebrek aan samenhang tussen de indelingen gemaakt door verschillende Lidstaten werd door de Europese Commissie jammer genoeg slechts gedeeltelijk aangepakt in de EVOA-herziening. Artikel 28 verzekert dat de meest conservatieve indeling van een overbrenging van afvalstoffen wordt toegepast wanneer twee Lidstaten het niet eens zijn over die indeling. Dit is het geval voor geschillen over de indeling van afvalstoffen als groene/oranje-lijstafvalstoffen, de einde-afval (EoW of End-of-Waste) indeling, en verwerkingshandelingen die verricht worden in de inrichting van bestemming. Hoewel we het doel van deze maatregel begrijpen, zal ze ervoor zorgen dat er grote barrières en complicaties blijven bestaan voor de overbrengingen van RMR die nochtans nodig zijn om de circulaire economie in de EU te implementeren.

Voor de meeste afvalstoffenindelingen wordt aanvaard dat de soevereiniteit van de Lidstaat van bestemming voor de overbrenging voorrang zou moeten hebben op alle andere overwegingen. Wanneer echter de overbrenging van groene lijst afvalstoffen voldoet aan de einde-afvalcriteria van de Lidstaat – die in overeenstemming met artikel 6 van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen ter kennis zijn gesteld van de Europese Commissie – moeten deze criteria wederzijds erkend worden in alle landen van de EU. Dit is des te belangrijker omdat er momenteel slechts heel weinig einde-afvalcriteria binnen de EU bestaan, en er volgens het onderzoek dat hieromtrent wordt verricht maar weinig vooruitgang zal te zien zijn in de nabije toekomst. De Commissie en het JRC (Joint Research Centre) hebben al erkend dat er de komende vier jaar slechts aan één nieuw einde-afvalcriterium zal worden gewerkt. Wederzijdse erkenning, één van de hoekstenen van de beginselen van de eengemaakte markt, is

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

daarom absoluut nodig om het doel te bereiken, nl. het vergemakkelijken van de circulaire economie binnen de EU, en vervolgens de doelstellingen van de EVOA.

2.12 Multilaterale samenwerking (Art. 30)

Een efficiënte en gezonde afvalbehandeling hangt ook af van grensoverschrijdende samenwerking aangezien het niet altijd haalbaar is (financieel, technologisch noch milieutechnisch) om over voldoende nationale capaciteit te beschikken voor alle afvalstromen. Artikel 30 stelt bilaterale overeenkomsten tussen grensgebieden voor zodat de Lidstaten een infrastructuur kunnen ontwikkelen voor een coöperatief afvalstoffenbeheer. In vele gevallen zou het voordelig zijn om regionale “multilaterale overeenkomsten” te ontwikkelen om de administratieve en infrastructurele last te delen. Daarom zou een aanpassing moeten worden gedaan zodat overeenkomsten tussen meerdere buurlanden mogelijk zijn, wanneer die overeenkomsten aantonen dat de betreffende afvalstoffen zullen worden behandeld in overeenstemming met de afvalstoffenhiërarchie, de beginselen van nabijheid en zelfverzorging, alsook de wettelijk bindende EU-normen inzake milieubescherming (bv. BBT-vereisten, enz.).

Deze multilaterale overeenkomsten zouden ook kunnen worden gebruikt om de inzameling van scheepsafval door binnenschepen aan te moedigen overeenkomstig artikel 5.3 van de Richtlijn inzake havenontvangstvoorzieningen (EU (2019/883)). Fusies tussen havens in verschillende landen is vandaag de dag een feit (bijvoorbeeld North Sea Port). Het toestaan van grensoverschrijdende inzameling, zonder afgifte, van afval van meerdere vaartuigen zonder daarvoor een kennisgeving te moeten indienen, zou deels lege transporten vermijden en dus de milieuvoordelen verhogen.

2.13 Hernieuwingsprocedure

Een groot deel van alle kennisgevingen die worden ingediend voor overbrengingen binnen de EU zijn hernieuwingen van gelijkaardige overbrengingen die in het verleden zijn aangemeld en uitgevoerd. Wanneer er geen veranderingen in de kennisgeving zijn zou een certificering in die zin uitgaande van de inrichting voldoende moeten zijn voor een hernieuwingsprocedure. Hernieuwingsprocedures zouden ook moeten worden vergemakkelijkt in gevallen waar er geen grote veranderingen zijn die de kwaliteit van de behandeling negatief zouden beïnvloeden, in het bijzonder voor overbrengingen van niet-gevaarlijke afvalstoffen, bv. door het aangeven van veranderingen in de samenstelling van de afvalstoffen en/of betrokken inrichtingen en toegepaste technologieën aan de bevoegde autoriteit.

2.14 Code B3030 textielafval (Bijlage IIIB)

Rubriek B3030 van de EVOA toont een grote kloof tussen het wettelijk kader voor overbrengingen van textielafval en de realiteit van wat er wordt vervoerd als ingezameld met het oog op sortering. Typische artikelen die in de inzamelcontainers te vinden zijn en waarvan het op die manier deponeren uitdrukkelijk aangemoedigd wordt, zijn onder meer kleren en accessoires. Deze artikelen worden echter niet vermeld in code B3030 met als gevolg dat overbrengingen van “kleren, accessoires en schoeisel” ingezameld met het oog op sortering en later hergebruik werden tegengehouden als illegale overbrengingen van afvalstoffen. Wij stellen daarom voor om Bijlage IIIB van de EVOA aan te passen zodat gebruikte schoenen en accessoires, alsook mengsels van gebruikte schoenen, accessoires, gedragen kleding en andere gedragen textielartikelen zouden worden opgenomen in het toepassingsgebied van de verordening en een latere aanpassing van het verdrag van Bazel zou mogelijk worden.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

2.15 Verantwoordelijkheid van afvalvervoerders (Bijlage VII)

De verplichting om transportdocumenten in te vullen ligt bij de persoon die het transport regelt. Er gebeuren echter veel fouten te wijten aan ontbrekende informatie of andere aspecten waarover de verplichte partij geen controle heeft. Daarom zouden de afvalvervoerders wettelijk verantwoordelijk moeten zijn om vak 5 van Bijlage VII-documenten correct in te vullen, alsook vak 8 in geval van transportdocumenten van Bijlage I in het kader van de EVOA.

3 Reduceren van de export van EU-afval waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt naar derde landen

Denuo steunt de overkoepelende doelstelling om “ervoor te zorgen dat de EU haar afval waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt niet uitvoert naar derde landen”, maar we zijn bezorgd over de manier waarop deze doelstelling is geïmplementeerd in de voorgestelde wetgeving. De maatregelen, in het bijzonder met betrekking tot niet-OESO-landen, zijn de jure “exportbeperkingen”, die onvermijdelijk zullen leiden tot de facto exportverboden.

Wat ons echter nog meer zorgen baart is het feit dat dit openlijk wordt erkend als beperkingen op “groene lijst afvalstoffen”, die per definitie zuivere afvalstoffen zijn. Er moet een veel grotere differentiatie uitgewerkt worden tussen RMR die inherent van hoge kwaliteit zijn en afvalstoffen van lagere kwaliteit in de manier waarop de voorgestelde EVOA wordt omkaderd, indien men echt een circulaire economie wil implementeren in de EU en daarbuiten.

3.1 Beperkingen inzake afvaltransporten naar niet-OESO-landen (Art. 37-40)

Denuo maakt zich bij de voorgestelde EVOA-wetgeving het meeste zorgen over de draconische maatregelen die worden ingevoerd als de jure “afvaluitvoerbeperkingen”. De Europese recyclagebedrijven zijn volledig akkoord met de doelstelling van de EU om “geen [EU-]afvalstoffen waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt uit te voeren naar derde landen”. Deze globale en harde aanpak die door de Commissie wordt gehanteerd zal echter resulteren in een afvaluitverbod voor vele grondstoffenstromen waarop recyclagebedrijven en producenten uit derde landen rekenen.

Wanneer we deze doelstelling bekijken vanuit het oogpunt van vele pleitbezorgers voor die “beperkingen”, is het duidelijk dat de focus ligt op het tegenhouden van export van (gemengd) plastic afval dat terecht komt in niet-OESO-landen waar het naar stortplaatsen wordt gebracht, meegenomen wordt door afvloeiend water en nadien in het milieu terecht komt. Het is duidelijk dat dit een enorme impact op het milieu heeft die moet worden aangepakt.

Andere stemmen laten horen dat, zelfs voor RMR, afvaluitvoer kan worden gezien als een verlies van middelen voor Europa², wanneer de materialen hadden kunnen worden opgenomen in productieprocessen (bv., staal- of papierfabrieken). Dit is duidelijk een foutieve voorstelling van de situatie. Zoals aangetoond in de publicatie van het EEA wordt slechts 3,6% van het afval dat in de EU

² BIR (2020) Recyclage van staal op wereldvlak in cijfers 2016-2020 ([link](#)). Met betrekking tot staalschroot is er een jaarlijks handelsoverschot van bijna 20 Mt.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

wordt gegenereerd, vervoerd naar landen die niet tot de EU behoren (en zelfs nog minder naar niet-OESO-landen). 90% van het voortgebrachte afval wordt behandeld in hetzelfde EU-land, wat een goede naleving van het nabijheidsbeginsel aantoont.³ De Europese recyclagebedrijven zouden veel liever meer van hun grondstoffen kunnen vervoeren binnen de EU, aangezien dit een grote besparing qua administratieve last en een vermindering van de operationele (transport-) kosten zou betekenen. Het is nuttig om RMR buiten de EU te exporteren, gewoon omwille van het feit dat er onvoldoende vraag is bij producenten binnen de EU en omwille van een volledig gebrek aan pull-maatregelen (zoals streefcijfers inzake gerecycleerde inhoud voor alle afvalstromen behalve voor enkele polymeren in het kader van de SUP-Richtlijn) – terwijl er in de landen die niet tot de EU behoren wel vraag is naar die grondstoffen.

De focus zou daarom minder moeten liggen op het dwingen van recyclagebedrijven om de resterende RMR (die nog niet verkocht werd aan producenten binnen de EU) te verkopen voor kritiek lage prijzen op een gesloten EU-markt, maar meer op het ervoor zorgen dat de producenten bereid zijn om hun verantwoordelijkheid te nemen en hun circulaire productieprocessen voor een eerlijke prijs uit te breiden.

Eén maatregel in de EVOA-herziening die een belangrijke rol moet spelen in deze genuanceerde focus op afvalstoffen van lagere kwaliteit is de lijst voor niet-OESO-landen, zoals gespecificeerd in artikelen 37 – 40. Deze maatregel, zoals op dit ogenblik geformuleerd, kan worden gezien als een veel ambitieuzere versie van Verordening 1418/2007.⁴ Dit baart de recyclagebedrijven zorgen omwille van de enorme administratieve last die deze verordening in het verleden heeft veroorzaakt.⁵ De lat werd drastisch hoger gelegd in het systeem van de nieuwe landenlijst zoals voorgesteld in de EVOA:

- ▶ Er is geen onderscheid tussen afvalstoffen van hoge kwaliteit (RMR) en afvalstoffen van lagere kwaliteit,
- ▶ Wanneer er geen antwoord komt op de vragenlijst volgt er onmiddellijk een verbod op overbrengingen van afvalstoffen vermeld op de groene lijst naar het betreffende land (in tegenstelling tot Verordening 1418/2007 waar er dan een kennisgeving zou worden toegepast),
- ▶ Vervangen van de vereenvoudigde checklist in Verordening 1418/2007 door een complexe vragenlijst,
- ▶ Niet-OESO-landen moeten antwoorden in het Engels.

Denuo verzoekt de Europese Commissie dringend om de bepalingen opnieuw aan te passen zodat zij effectief voldoen aan de doelstellingen die in deze herzieningen worden uiteengezet, nl. “ervoor zorgen dat de EU haar afvalstoffen waarvan de verwerking uitdagingen met zich meebrengt niet naar derde landen uitvoert” en tegelijkertijd de soevereiniteit van de derde landen vrijwaart.

³ EER-BRIEFING (2021): Verband tussen grensoverschrijdende overbrengingen van afvalstoffen in de EU en de circulaire economie ([link](#)).

⁴ Verordening (EG) Nr. 1418/2007 [...] betreffende de uitvoer, met het oog op terugwinning, van bepaalde in Bijlage III of IIIA bij Verordening (EG) Nr. 1013/2006 genoemde afvalstoffen [...] ([link](#)).

⁵ Bijvoorbeeld werd bij de recente update van Verordening 1418/2007 in november 2021 een administratieve fout gemaakt in de vermelding met betrekking tot India. Er werd gesteld dat India geen invoer van papier- en kartonafval onder B3020 zal aanvaarden, terwijl er moest staan dat ze dat wel zullen aanvaarden. Dit werd officieel gemeld door de Indische regering, maar door deze kleine fout is er nog altijd een exportverbod van papier- en kartonafval naar India. Dit kan worden gezien als een enorme niet-gerechtigde last voor overbrengingen van afvalstoffen die vermeld staan op de groene lijst.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

3.2 Toezicht op afvalstoffen naar OESO-landen (Art. 42)

De meeste regels voor OESO-transporten in het nieuwe EVOA-voorstel passen mutatis mutandis de bepalingen van Titel II toe (regels voor intra-EU-transport). Dit is in overeenstemming met de internationale wetgeving die door de Unie moet worden gevolgd (nl. OESO-Besluit). Niettemin heeft Denuo enkele bedenkingen bij de maatregelen die door de Europese Commissie worden ingevoerd om in de toekomst exportverboden mogelijk te maken voor overbrengingen die bestemd zijn voor terugwinning in inrichtingen in een OESO-land. In het bijzonder wanneer vele van die “afvalstoffen” verwijzen naar kwaliteitsvolle fracties van laagrisico-materialen die als een “product” worden beschouwd door de Europese recyclagebedrijven en OESO-producenten (bv. papier en karton of schroot).

De manier waarop deze toekomstige “afvalbeperking” zou worden geïmplementeerd is uiterst generiek en allesomvattend in de voorgestelde herziening. Het is van essentieel belang dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen RMR (die inherent van hoge kwaliteit zijn) en afvalstoffen van lagere kwaliteit. Denuo pleit ervoor om het toezicht op het afvaltransport naar OESO-landen (met de mogelijkheid van latere transportverboden) te beperken tot enkel afvalstoffen van lagere kwaliteit.

Een generieke focus op alle afvalstoffen die worden vervoerd naar OESO-landen met beperkte verantwoording of zonder dat de vereisten worden gespecificeerd voor de Commissie om te beoordelen wat “ernstige schade aan het milieu of de menselijke gezondheid” (Art 42(1)), “korte tijd”, en “onvoldoende bewijs” (Art 42(2)) is, kan niet worden toegestaan in de wetgeving. Aangezien er geen wettelijke exportquota worden gedefinieerd of opgelegd in de EU-wetgeving, kan de hoeveelheid uitgevoerde afvalstoffen die worden opgevolgd onder deze bepaling niet leiden tot een mogelijk exportverbod zonder voldoende rechtsgrond. Een verhoging van de globale hoeveelheid afvalstoffen die naar een derde land wordt uitgevoerd kan vele oorzaken hebben en is zeker niet altijd gelinkt aan een gebrek aan correct milieubeheer in de inrichtingen voor terugwinning in dat land.

3.3 Audits (Art. 43-44 en Bijlagen IX en X)

Denuo ondersteunt een systeem van controles door onafhankelijke en geaccrediteerde derde partijen om ervoor te zorgen dat alle overbrengingen van afvalstoffen naar niet-EU-landen worden ontvangen in inrichtingen die voldoen aan de criteria voor nuttige toepassing. Voor operatoren die enkel uitvoeren naar inrichtingen voor verdere recyclage of productie, is het van cruciaal belang dat RMR worden uitgevoerd ten behoeve van de circulaire economie, in plaats van de EU-afvalproblemen op te lossen door ze naar derde landen door te schuiven. De bestaande bepalingen voor controles zijn soms echter te ambitieus en/of vaag wat zou kunnen leiden tot problemen bij de implementering. Die moeten worden opgelost.

Wat de ambitie betreft verplichten deze controles de derde partij die de controle uitvoert om aandacht te hebben voor specifieke problemen in verband met de EU-wetgeving en in het bijzonder de conclusies van de Best Beschikbare Technieken voor industriële emissies. Deze overwegingen zijn niet alleen enorm ambitieus, ze vormen tevens een aantasting van de soevereiniteit van het derde land (nl. door hen te dwingen de EU-wetgeving toe te passen). **De controles zouden in de plaats daarvan directer moeten gericht zijn op de garantie van milieuhygiënisch verantwoorde en deugdelijke verwerking.** Daarom stelt Denuo voor om deze verwijzing te schrappen in Bijlagen IX en X.

Sommige criteria in Bijlage X van de voorgestelde wetgeving zorgen voor onzekerheid rond de vraag of **nieuwe inrichtingen in niet-OESO-landen** in aanmerking zouden komen om te voldoen aan de controlevereisten. In Deel 1 (f) van de Bijlage wordt gesteld dat de inrichting moet beschikken over

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

documentatie betreffende haar afvalbeheer over de afgelopen vijf jaar. Nieuwe inrichtingen zullen echter niet beschikken over bedrijfsdocumentatie van de afgelopen vijf jaar. Daarom stelt Denuo voor om dit deel zo te verduidelijken dat moderne en nieuw gebouwde inrichtingen het controleproces in het kader van Bijlage X kunnen doorstaan.

Overbrengingen naar OESO-landen hebben de mogelijkheid om vrijgesteld te worden van de verplichtingen om een controle uit te voeren op de verwerkingsinrichting van bestemming indien er een internationale overeenkomst bestaat tussen dat land en de Unie. Er worden echter maar weinig details gegeven over de manier waarop dit zou gebeuren (nl. of de Unie ernaar zal streven om die overeenkomsten te verkrijgen, dan wel of het aan de derde landen is om een dergelijke overeenkomst aan te vragen). Dit wijst op een gebrek aan bereidheid vanwege de Unie om die overeenkomsten te verkrijgen, waardoor de werkelijke aard van de controle duidelijk wordt (een beperking van de internationale handel). De Commissie moet meer in detail uitwerken wat er moet gedaan worden om een dergelijke internationale overeenkomst te bekomen en een tijdsbestek waarbinnen zij overeenkomsten zal bereiken, en hefboomen die zouden kunnen worden gebruikt om de onderhandelingen te starten (bv. gebaseerd op hoeveelheden verhandelde “afvalgrondstoffen”, of op verzoek van een derde land).

Naast de focus op de verantwoordelijkheid van de uitvoerder om niet-EU-inrichtingen van bestemming te controleren, zou er sprake moeten zijn van **wederkerigheid: invoerders die via recyclage-inrichtingen buiten de EU afvalstoffen in de overbrengen moeten audits uitvoeren**. Dit zou identieke auditverplichtingen opleggen aan de bedrijven die afvalstoffen in de Unie invoeren, in overeenstemming met wat wordt geëist in Bijlage X. Zonder zo'n ingreep zal een ongelijke markt worden gecreëerd waar EU-recyclagebedrijven een beperktere marktoegang zullen hebben om hun RMR van hoge kwaliteit te verkopen, terwijl niet-EU-recyclagebedrijven (die niet voldoen aan de EU-klimaatwetgeving) vrij zullen zijn om RMR uit te voeren naar de Unie.

3.4 Wederkerigheid

Vooraleer er beperkingen kunnen worden opgelegd aan EU-uitvoerders moeten er maatregelen zijn die de producenten stimuleren om hun verantwoordelijkheid te nemen voor het implementeren van de circulaire economie. Dit kan worden bereikt via de volgende beleidsinstrumenten:

- ▶ **Due diligence vereisten:** verder uitbreiden dan bosbouwproducten naar het aanpakken van de milieueffecten die verband houden met de invoer van mijnbouwproducten die concurreren met van recyclage afkomstige grondstoffen.
- ▶ **Streefcijfers inzake gerecycleerde inhoud voor producenten:** dit zou moeten worden toegepast voor verscheidene productcategorieën, iets waarvoor Denuo al in verscheidene andere beleidsgesprekken (autowrakken, verpakking, AEEA, batterijen, enz.) heeft gepleit. De streefcijfers moeten niet enkel gelden voor kunststoffen maar zouden er verder ook moeten voor zorgen dat de producenten ook van recyclage afkomstige grondstoffen opnemen voor andere producttypes (bv. metaal, papier). Dit zou een stijging van de vraag naar materialen uit recyclage in Europa tot gevolg kunnen hebben. Het aanbod is al beschikbaar en nu zijn er incentives nodig opdat dit wordt opgenomen door de bedrijven.
- ▶ **Einde-afvalcriteria op nationaal en EU-niveau:** in combinatie met de erkenning van nationale einde-afvalcriteria in de herziening van de EVOA, kunnen einde-afvalcriteria op nationaal en EU-niveau er op korte tijd voor zorgen dat van recyclage afkomstige grondstoffen veel meer worden uitgevoerd binnen en buiten de EU.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

- ▶ **Koolstofbelasting:** het EU Emission Trading Scheme (ETS) en het Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) zijn twee beleidsinstrumenten die op een doeltreffende manier de incentives voor gebruik van primaire grondstoffen kunnen doen verdwijnen en de vraag naar van recyclage afkomstige grondstoffen in de EU verder doen toenemen.⁶

4 Aanpakken van illegale afvaltransporten

Denuo schaart zich volledig achter de doelstellingen om illegale afvaltransporten aan te pakken, een noodzakelijke reeks maatregelen ten gunste van het milieu. De Europese recyclagebedrijven beschouwen goede handhavings-/implementatiemaatregelen van cruciaal belang om ervoor te zorgen dat legale actoren die afvalstoffen vervoeren en de circulaire economie faciliteren, dat kunnen doen met zo weinig mogelijk wetgevende barrières.

4.1 Inspecties door autoriteiten (Art. 58 (2))

Zoals gesteld in Artikel 58 (2) van de EVOA-herziening hebben de autoriteiten de bevoegdheid om na te gaan of stoffen/voorwerpen die worden vervoerd “geen afvalstoffen” zijn”. We begrijpen de bedoeling hiervan maar de herziening is zeer algemeen wat de vereisten van de “bewijsstukken” betreft. Denuo is van mening dat het bereiken van de einde-afvalstatus overeenkomstig Artikel 6 van de Kaderrichtlijn Afvalstoffen voldoende zou moeten zijn als bewijs om aan te tonen dat de stof niet langer een afvalstof is. Dit zou kunnen worden bewezen door de operator via het verstrekken van hun “conformiteitsverklaring” (Verordening Nr. 333/2011) of gelijkwaardig document voor de relevante einde-afvalcriteria. Dit moet worden opgenomen in de herziening om er zeker van te zijn dat de einde-afvalcriteria worden nageleefd.

4.2 Sancties (Art. 60)

Denuo ondersteunt nauwkeurigere maatregelen die ervoor zorgen dat diegenen die deelnemen aan illegale overbrengingen dienovereenkomstig gestraft worden. Daarom wordt Artikel 60 over het algemeen aanvaard door de Europese recyclagebedrijven. In het artikel worden echter kleine administratieve fouten niet voldoende duidelijk vrijgesteld (door een duidelijk onderscheid te maken met crimineel gedrag). In de documentatie betreffende de overbrenging van afvalstoffen kunnen kleine administratieve fouten voorkomen (iets wat naar verwachting zal verminderen met de toepassing van de elektronische uitwisseling van gegevens). Momenteel leiden die kleine fouten tot rechtszaken en bestraffing met hoge boetes. Dit zou nooit het geval mogen zijn bij operatoren die tienduizenden transportdocumenten indienen per jaar, met een hoge nauwkeurigheidsgraad (maar natuurlijk met een kleine foutenmarge).

⁶ Zie BDSV (Duitse Vereniging voor de terugwinning van schroot)'s “Scrap Bonus” [video](#) en de position paper van Denuo inzake Gerecycleerde inhoud, die de voornaamste problemen beschrijven rond dit thema.

Standpuntnota

EVOA EU (2022)

5 Implementatie

De lengte en complexiteit van de EVOA-herziening vraagt om een overgangsperiode voor vele van de maatregelen in het kader van de voorgestelde wetgeving. Denuo is van mening dat de tijdschema's die in de Artikelen 81 – 82 worden gegeven, zouden moeten worden gewijzigd zodat ze beter overeenstemmen met de termijnen die nodig zijn om bepaalde bepalingen grondig aan te nemen en te testen.

Aangezien vele van de **bepalingen die gericht zijn op overbrengingen binnen de EU** (en overbrengingen naar EVA-/OESO-landen wanneer Titel II mutatis mutandis van toepassing is) al grotendeels worden toegepast, waarbij slechts kleine updates nodig zijn, zou een kortere overgangsperiode beter zijn om de implementering van de circulaire economie in de EU te versnellen. Dit is in het bijzonder het geval voor alle wetgeving betreffende kennisgevingen (bv. voor vooraf goedgekeurde inrichtingen). Denuo is zich bewust van het feit dat de Commissie al veel werk heeft verricht in het beoordelen van mogelijke elektronische gegevensuitwisselingen en de interoperabiliteit ervan met de vereisten inzake elektronische vrachtinformatie (eFTI) (ook vereist in deze voorgestelde wetgeving). Als gevolg daarvan en rekening houdend met het hoogdringende karakter van de installatie van de elektronische systemen, vraagt Denuo dat de overgangsperiode hiervoor verder zou worden verkort tot een **overgangsperiode van één jaar**.

Wat de bepalingen in verband met **nieuwe uitgebreide administratieve lasten** (zie deel over overbrengingen naar niet-OESO-landen) betreft, zijn langere overgangsperiodes nodig om te zorgen voor stabiele grondstoffenmarkten zodat ze terdege kunnen bewijzen dat die overbrengingen naar niet-OESO-landen legaal kunnen plaatsvinden en om de markten de tijd te geven om zich te ontwikkelen binnen de EU (d.w.z. een verhoogde capaciteit en vraag naar van recyclage afkomstige grondstoffen in de productieprocessen). Zoals duidelijk was bij het updaten van Verordening 1418/2007 vertonen landen een sterke neiging om kleine administratieve fouten te maken wanneer ze informatie verstrekken aan de Europese Commissie. Die kleine administratieve fouten kunnen echter resulteren in grote wetswijzigingen die een negatieve impact kunnen hebben op de Europese recyclagebedrijven en producenten uit derde landen. Om er zeker van te zijn dat uitvoerders uit derde landen en de EU zich kunnen aanpassen aan die monumentale veranderingen in de wetgeving zou daarom een **overgangsperiode van minstens vijf jaar** nodig zijn.

Wie is Denuo?

Denuo is de Belgische federatie van de afval- en recyclagesector. In een wereld waar grondstoffen schaarser worden en bedrijven duurzaam willen produceren, zijn onze meer dan 250 leden de essentiële schakel tussen gebruikte materialen en hergebruik, recyclage en eindverwerking.

Bijlagen

EVOA EU (2022)

6 Bijlage: voorstel amendementen

WSR article	Denuo proposal	Comment
1	'This Regulation lays down measures to protect the environment and human health by preventing or reducing the adverse impacts which may result from the shipment of waste. It establishes procedures and control regimes for the shipment of waste, depending on the origin, destination and route of the shipment, the type of waste shipped and the type of treatment to be applied to the waste at its destination, in accordance with the waste hierarchy and the improvement of the efficiency, which is crucial for the transition to a circular economy'.	Rules on waste shipment must enable and not hinder circular economy. Facilitating intra-EU shipments or restriction the export of waste to third countries must always be thought through the prism of resource preservation, material efficiency and a waste treatment in accordance with the waste hierarchy.
4 (4)	[...] (b) the amount of waste does not exceed 1.000 kg or any higher amount agreed on a case-by-case basis by the competent authorities concerned and the notifier.	
5 (2)	When the notifier is not the original waste producer referred to in Article 3, point (6)(a)(i), the notifier shall ensure that the original waste producer or one of the persons indicated in Article 3, points (6)(a)(ii), (iii) or (iv) where practicable, also signs the notification document.	Brokers and dealers who have received an official written authorization from the original waste producer or collector to be able to sign notification documents must also be allowed to sign notification documents.
5 (8) par. 3	[...] Only one waste identification code shall be covered for each notification. Where wastes are not classified under one single entry in Annex III, Annex IIIB or Annex IV, also only one multiple waste identification codes can shall be covered in for each notification.	

Bijlagen

EVOA EU (2022)

7	The European Commission shall review the possibility for operators to utilize fair insurance-based systems for the financial guarantee obligations of this Article. In cases where no systems exist, Member States are encouraged to work with insurance companies to develop mature insurance systems. The European Commission shall further coordinate this work with other Member States to facilitate harmonized Union-wide insurance systems.	
7 (10)	The Commission shall, at the latest by [OP: Please insert date of [one] years after the date of entry into force of this Regulation], assess the feasibility of establishing a harmonized [less financially burdensome system (e.g. insurance based) to replace conventional financial guarantees as established in this Article and], if appropriate, adopt an implementing act to establish such a harmonised [less financially burdensome system for financial guarantees]. That implementing act shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 77(2).	Financial guarantees are an important cost for recycling companies, in particular SMEs. The financial means immobilised over a long time to meet the requirements of the WSR are funds which cannot be invested in innovation or in capacity building. Shortening the timeframe by which the Commission shall work on harmonisation of calculation rules is needed.
7 (10) (new subparagraph 3)	In coordination with relevant stakeholders, the Commission shall, within three years after the date of entry into force of this Regulation, establish a harmonized financially less burdensome insurance-based system to replace financial guarantees or equivalent insurances addressed by this Article. The establishment of a harmonized insurance-based system shall not preclude from the possibility for Member States to work with insurance companies to develop mature insurance systems at national level.	Moving towards a harmonised insurance-based system across the EU will contribute to alleviate important administrative and financial costs stemming from the current system.
9 (2)	Where the competent authority of destination is unable to take a decision under paragraph 1 within 30 days after submission of the notification, it shall inform the notifier, providing a motivated explanation within the aforementioned 30-day time limit.	Moving towards an insurance-based system harmonised across the EU will contribute to alleviate administrative and

Bijlagen

EVOA EU (2022)

		financial burdens stemming from the current system.
13 (1)(c)	[...] the routing of the different shipments, in particular meaning the points of exit from and entry into each country concerned, as indicated in the notification document is the same.	
14 (5) & (6)	<p>5. The competent authority shall, within 45 days after the date of receipt of the request referred to in paragraph 1, assess the request and decide whether to approve it;</p> <p>6. 'Where the legal or natural person referred to in paragraph 1 has provided all the information referred to in paragraph 2, the competent authority shall approve the request and issue a pre-consent for the facility concerned within 45 days. The pre-consent may contain conditions relating to the duration of the pre-consent, the types and quantities of waste covered by the pre-consent, the technologies used or other conditions necessary to ensure that the waste is managed in an environmentally sound manner'.</p>	
14 (7)	7. By way of derogation from paragraph 6, the competent authority may refuse to approve the request for pre-consent when they are not satisfied that issuing the pre-consent will ensure a high quality treatment of the waste concerned according to the permits issued to the recovery facility to carry out waste treatment pursuant to Article 23 of Directive 2008/98/EC .	
14 (10)	<p>A pre-consent of a recovery facility may be revoked at any time by the competent authority. A decision to revoke a pre-consent shall be duly motivated and communicated to the facility concerned. A pre-consent of a recovery facility may be revoked by the competent authority after prior consultation with the person concerned (operator of the recovery facility) if:</p> <p>a) The information that led to a pre-consent is subsequently found to be incorrect or has changed;</p>	The proposed provision provides too much leeway for competent authorities to revoke such status without sufficient justification, or without the facility to oppose this action. This should be revised as it otherwise results in legal uncertainty

Bijlagen

EVOA EU (2022)

	<p>b) The facility has violated the conditions for prior consent set out in Article 14(6);</p> <p>c) The facility has been convicted of illegal activities;</p> <p>d) The facility poses a serious risk to the environment and human health for other reasons.</p> <p>In case of imminent danger, the revocation of the prior consent may be made without a hearing of the person concerned.</p> <p>The operator has 30 days to object to the revocation.</p>	<p>detrimental for the system of pre-consent.</p>
15 (3)	<p>Within one three days of the receipt of the waste by the facility which carries out the interim recovery operation or interim disposal operation, that facility shall provide confirmation to the notifier that the waste has been received. This confirmation shall be supplied on, or annexed to, the movement document.</p>	<p>The current Regulation requires that the facility receiving waste provides confirmation of the receipt of waste within three days. There is no reason to shorten this time period with the proposed Regulation. For a swift application of administrative requirements for waste shipments within the EU, the currently applicable time period of three days should be maintained.</p>
16 (3)	<p>The facility shall, within one three days of receipt of the waste, provide confirmation to the notifier and the relevant authorities that the waste has been received.</p>	<p>The current Regulation requires that the facility receiving waste provides confirmation of the receipt of waste within three days. There is no reason to shorten this time period with the proposed Regulation. For a swift application of administrative requirements for waste shipments within the EU, the currently applicable time period of three days should be maintained.</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

18 (4)	<p>The recovery facility or the laboratory and the consignee or, in case they have no access to a system referred to in Article 26, the person referred to in paragraph 2 shall, within one three days of receipt of the waste, provide confirmation to the notifier and the relevant authorities that the waste has been received by completing the relevant information contained in Annex VII.</p>	<p>The current Regulation requires that the facility receiving waste provides confirmation of the receipt of waste within three days. There is no reason to shorten this time period with the proposed Regulation. For a swift application of administrative requirements for waste shipments within the EU, the currently applicable time period of three days should be maintained.</p>
21	<p>The competent authorities of dispatch or destination shall make publicly available by appropriate means information on notifications of shipments they have consented or objected to, as well as on shipments of waste subject to the general information requirements, where such information is not confidential under national or Union legislation. When making such information publicly available, the disclosure of confidential business information shall be prevented and personal data protected in accordance with the General Data Protection Regulation (EU) 2016/679 (GDPR).</p>	<p>Transparency is of paramount importance in relation to waste shipment procedures. Yet, it is important especially with electronic procedures to protect business confidentiality and personal data both for the parties to the waste shipment and the competent authorities.</p>
27	<p>1. Any notification, information, documentation or other communication submitted pursuant to the provisions of this Title shall be provided in [English or an official language of the Member State].</p> <p>2. The notifier shall provide the competent authorities concerned with authorized translations of the documents referred to in paragraph 1 into a language which is acceptable to them, where they so request. Any information provided should be machine translated by the centralized database system established in Article 26 of this Regulation.</p> <p>[ALT: The notifier shall provide the competent authorities concerned with authorised translations of the documents referred to in paragraph 1 into a</p>	<p>Ensuring that English as communication language must always be accepted by competent authorities concerned constitutes a major advancement for facilitating the flow of waste shipments within the European Union. Where appropriate, communication in another language official of the European Union remains possible.</p>

	language which is acceptable to them, where they so request. English shall always be accepted by competent authorities concerned.]	
28 (1)	<p>[...]</p> <p>When deciding whether waste which has undergone a recycling or other recovery operation shall be considered to have ceased to be waste, Member States shall base their decision on the conditions laid down in Article 6 of Directive 2008/98/EC.</p> <p>If the competent authorities of dispatch and of destination cannot agree on the classification as regards the distinction between waste and non-waste, the object or substance shall be treated as if it were waste for the purpose of the shipment. However, in the absence of harmonized end-of-waste criteria under EU legislation, where objects or substances meet national end-of-waste criteria in the country of dispatch or of destination in accordance with Article 6 (3) Directive 2008/98/EC, or meet the criteria on a case-by-case basis in the country of dispatch or of destination in accordance with Article 6 (4) Directive 2008/98/EC, the classification as end-of-waste shall prevail. This classification shall also prevail for authorities in the country of transit. This shall be without prejudice to the right of the country of destination to deal with the shipped material in accordance with its national legislation, following arrival of the shipped material and where such legislation is in accordance with Union or international law.</p>	In the absence of EU-wide harmonised end-of-waste criteria, the principle of mutual recognition shall apply to national end-of-waste criteria and for the case-by-case criteria to overcome trade barriers for shipments of valuable raw materials from recycling. As an exception to the rule, national end-of-waste criteria meeting the criteria set by Article 6 of the Waste Framework Directive (WFD) and notified to the Commission shall be mutually recognized across all Member States when a disagreement over classification arises. This shall also apply to case-by-case criteria in accordance with Article 6 (4) of the WFD.
29	Appropriate and proportionate administrative costs for implementing the notification and supervision procedures and normal costs for appropriate analyses and inspections may be charged by authorities concerned to the notifier. A ceiling for these costs must be legally defined.	
30	<p>Article 30 Border-area Multilateral agreements</p> <p>1. In exceptional cases, and where the specific geographical or demographical situation warrants such a step, Neighboring Member States may</p>	It would be beneficial to develop regional "multilateral agreements" to share the administrative

Bijlagen

EVOA EU (2022)

	<p>conclude bilateral multilateral agreements making the notification procedure for shipments of specific flows of waste less stringent in respect of cross-border shipments to a the nearest suitable facility located in the border area between the two in the Member States concerned. Such agreements must demonstrate that the waste is treated in accordance with the waste hierarchy and the principles of proximity and self-sufficiency at Union and national levels as laid down in Directive 2008/98/EC and that the waste is treated in accordance with legally binding environmental protection standards in accordance with Union legislation, and, if the facility is covered by Directive 2010/75/EU, it shall apply best available techniques as defined in Article 3(10) of that Directive in compliance with the permit of the facility;</p> <p>2. The bilateral agreements referred to in paragraph 1 may also be concluded where waste is shipped from and treated in the country of dispatch but transits another Member State.</p> <p>3. Member States may also conclude bilateral agreements referred to in paragraph 1 with countries that are parties to the Agreement on the European Economic Area. [...]</p>	<p>and infrastructural burdens. An inclusion should be made for multiple neighbouring countries, where such agreements demonstrate that the waste covered will be treated in accordance with the waste hierarchy, the principles of proximity and self-sufficiency, as well as legally binding EU environmental protection standards.</p>
35 (1)	<p>Where waste is exported from the Union to an EFTA country that is a Party to the Basel Convention and destined for disposal in that country, the provisions of Title II shall apply mutatis mutandis, with the adaptations and additional provisions set out in paragraphs 2, 3 and 4.</p>	
37 (1)	<p>1. Exports from the Union of the following wastes destined for recovery in countries to which the OECD Decision does not apply are prohibited:</p> <p>(a) waste listed under entries B1090 (batteries), B1110 (electrical and electronic assemblies), B1250 (end-of-life motor vehicles), B3011 (plastic), and B3140 (pneumatic tyres) in Annex III, Annex IIIA or Annex IIIB;</p> <p>(b) non-hazardous waste of batteries, electrical and electronic assemblies, end-of-life motor vehicles, plastic and pneumatic tyres included in the list of</p>	<p>Evidence justifying restrictions on waste exports to third countries in Article 37 rely on plastic waste exports. The reason for other waste such as tyres, WEEE or ELV to damage the environment and human health in third countries relies on illegal shipments of waste as used products. Certain</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

	<p>waste referred to in Article 7 of Directive 2008/98/EC, when not already listed in Annex III, Annex IIIA or Annex IIIB.</p>	<p>wastes such as paper or scrap metal are highly valuable so that waste operators all have interest in recycling them. A differentiated approach is required. A general prohibition shall only be applicable to waste on the basis of reliable evidence. The prohibition should only apply to plastics, where evidence is provided.</p>
37 (1a) (new)	<p>1a. Where not prohibited under paragraph 1, exports from the Union of the following wastes destined for recovery in countries to which the OECD Decision does not apply shall follow the control procedures in the country of destination under applicable national law:</p> <p>(a) waste listed in Annex III, Annex IIIA or Annex IIIB;</p> <p>(b) non-hazardous waste included in the list of waste referred to in Article 7 of Directive 2008/98/EC, when not already listed in Annex III, Annex IIIA or Annex IIIB.</p>	
37 (2)	<p>2. Paragraph 1 shall not apply to exports of:</p> <p>(a) waste listed under paragraph 1 of this Article under the condition that the waste has been obtained from recovery operations consisting of mechanical treatment such as selection, sorting, shredding, granulation, baling, volumetric reduction, including disassembly and removal of components and that it meets quality specifications set by the industry or relevant standards listed by the Commission in a delegated act adopted in accordance with Article 76 before the end of the transition period for this Article and after close consultation of relevant stakeholders; or</p> <p>(b) waste listed under paragraph 1 of this Article destined for recovery to a country included in the list</p>	<p>The one-size fits all approach of the general prohibition is very detrimental to recycling economy. A differentiated approach is required, where waste not responsible for damage to environment and human health in third countries are explicitly exempted from the general prohibition of paragraph 1. Once meeting quality specifications, plastics waste is product like (in the absence of harmonized</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

	of countries established in accordance with Article 38 for the waste specified in that list.	end of waste criteria for plastics) and does not constitute any specific danger for the environment or human health. Equal transport conditions are essential for the competition of raw materials from recycling with primary raw materials. Waste meeting quality specifications should therefore be exempted from the prohibition of Article 37.
40 (1)	1. The Commission shall assess the requests submitted pursuant to Article 39 without undue delay and, if it is satisfied that the requirements set out in that Article are complied with, it shall include the country making the request in the list of countries to which exports are authorised. The assessment shall be based on the information and supporting evidence provided by the country making the request, as well as other relevant information, and aim to determine if the country making the request has put in place and implements all necessary measures to ensure that the waste concerned will be managed in an environmentally sound manner as referred to in Article 56. In order to perform this assessment, the Commission shall use, as points of reference, the relevant provisions in the legislation and guidance referred to in Annex IX.	For assessing the environmentally sound management of waste in a third country, well-accepted international guidance on environmentally sound waste management is sufficient as a point of reference.
42	The Commission shall monitor the levels of export of plastic waste from the Union to countries to which the OECD Decision applies, with a view to ensuring that such exports do not lead to serious environmental or human health damages in the country of destination. As part of such monitoring, the Commission shall assess requests from natural or legal persons which are accompanied by relevant information and data showing that export of waste from the Union leads to serious environmental or human health damages in a country to which the OECD Decision applies.	Evidence justifying restrictions on waste exports to third countries in Article 42 rely on plastic waste exports. The reason for other waste such as tyres, WEEE or ELV to damage the environment and human health in third countries relies on illegal shipments of waste as

Bijlagen

EVOA EU (2022)

		used products. Certain wastes such as paper or scrap metal are highly valuable so that waste operators all have interest in recycling them. A differentiated approach is required here. The prohibition shall only apply to problematic waste streams.
42 (2)	2. In cases where the export of plastic waste from the Union to a country to which the OECD Decision applies has considerably increased by more than 100% within a short period of time a period of one year, and there is insufficient evidence available demonstrating that the country concerned has the ability to recover this waste in an environmentally sound manner as referred to in Article 56, the Commission shall request the competent authorities of the country concerned to provide, within 60 days, information on the conditions under which the waste in question is recovered and the ability of the country concerned to manage the waste in question. The Commission may grant an extension of this time limit if the country concerned makes a reasoned request for an extension thereof.	The term “considerably increased” is unclear and results in legal uncertainty regarding the interpretation of this provision. A more precise definition of this term leads to greater legal clarity and certainty as to whether the Commission shall request respective information from competent authorities concerned.
42 (4)	Where, further to the request referred to in paragraph 2, the country concerned does not provide sufficient evidence as referred to in paragraph 3 that the waste is managed in an environmentally sound manner in accordance with Article 56, the Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 76 to supplement this Regulation by prohibiting subjecting the export of the waste concerned to this country to the procedure of prior written notification and consent or to an audit demonstrating that the facilities which are to receive the waste in the country of destination will manage it in environmentally sound manner. This prohibition requirement shall be lifted by the Commission, when the Commission has sufficient evidence that the waste	The foreseen prohibition of waste exports to OECD partner countries is not proportionate under this monitoring procedure. OECD countries are subject to the same OECD rules and guidance on environmental sound management of waste. The consequence of subjecting waste exports to the concerned OECD country to a procedure of prior written notification and consent or to an audit is

Bijlagen

EVOA EU (2022)

	concerned will be managed in an environmentally sound manner.	sufficient and proportionate.
42 (5) (new)	<p>In the absence of harmonized end-of-waste criteria under EU legislation, Article 42 should not apply to exports of objects or substances resulting from a production process or waste that has undergone a recycling or recovery operation and that meet:</p> <p>a) national end-of-waste criteria in the country of dispatch or of destination in accordance with Article 6 (3) Directive 2008/98/EC, or</p> <p>b) criteria on a case-by-case basis in the country of dispatch or of destination in accordance with Article 6 (4) Directive 2008/98/EC, or</p> <p>c) quality specifications set by the industry or relevant standards listed by the Commission in a delegated act adopted in accordance with Article 76 before the end of the transition period for this Article and after close consultation of relevant stakeholders.</p>	<p>The listed materials are not susceptible for unsound waste management practices so that a trade restriction for environmental reasons is not justified. Raw materials from recycling should be able to compete with primary raw materials. Subjecting them to unjustified trade restriction is hindering circular economy.</p>
42 (6) (new)	<p>Where an international agreement between the Union and one or more third countries to which the OECD Decision applies recognises that waste will be managed in environmentally sound manner in the third countries concerned, Paragraph 4 of this Article shall not apply. For the conclusion of international agreements referred to above, the <u>Recommendation of the Council on OECD Legal Instruments on Environmentally Sound Management (ESM) of Waste</u> shall serve as a baseline. The Commission shall undertake all necessary efforts for the establishment of international agreements referred to in this paragraph before the end of the transition period for this Article mentioned in Article 82 of this Regulation. In case no international agreement has been concluded by the end of the transition period mentioned in Article 82, the transition period for this Article shall be prolonged by additional two years.</p>	<p>In a similar approach as for Article 43 on the audit obligation, the possibility should be foreseen under Article 42 that restrictions for waste export can be supplemented where the Union has concluded an international agreement with one or more countries to which the OECD decision applies. With an international agreement ensuring environmentally sound management in third countries, there is no reason for the Union anymore to use unilateral measures to restrict waste exports to that third country.</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

43 (4)	[...] A natural or legal person exporting waste from the Union shall also carry out an adhoc audit without delay in case it receives plausible information evidence that a facility no longer complies with the criteria laid down in Annex X.	Ad-hoc audits shall only be carried out when there is a reasonable doubt based on evidence that the facility no longer complies with the audit criteria. The term “plausible information” is too vague.
43 (7)	7. Natural or legal persons exporting waste outside the Union shall on a yearly basis make information on how they comply with their obligations under this Article publicly available by electronic means.	Paragraph 5 and 6 already ensure that other waste exporters and competent authorities get access to audit compliance. Additional public disclosure shall be voluntary.
43 (8)	<p>Where an international agreement between the Union and a one or more third countries to which the OECD Decision applies recognises that the facilities in that third country will manage waste in an environmentally sound manner, in accordance with the criteria laid down in Annex X, natural and legal persons which intend to export waste to these third countries shall be exempted from the obligation in paragraph 2.</p> <p>For the conclusion of international agreements referred to above, the <u>Recommendation of the Council on OECD Legal Instruments on Environmentally Sound Management (ESM) of Waste</u> shall serve as a baseline. The Commission shall undertake all necessary efforts for the establishment of international agreements referred to in this paragraph before the end of the transition period for this Article mentioned in Article 82 of this Regulation. In case no international agreement has been concluded by the end of the transition period mentioned in Article 82, the transition period for this Article shall be prolonged by additional two years.</p>	The possibility to conclude international agreements ensuring environmentally sound management in facilities of third countries shall not be limited to OECD countries. Considering the important administrative and financial impact of an audit obligation especially for SMEs, the Commission shall be obliged to undertake all necessary efforts for the establishment of such agreements. Considering also the limited timeframe of the proposed transition period, an additional two years period shall be given to the Commission to conclude the international agreements. For the facilitation of the establishment of such agreements, the relevant

Bijlagen

EVOA EU (2022)

		OECD Recommendations shall be taken as a baseline.
56a (new)	<p><i>Enhancing circularity of materials</i></p> <p>Before the end of the transition period for the application of Articles 37, 38, 39 and 40 of this Regulation, the Commission shall propose legislative acts for the establishment of mandatory recycled content for waste entries subject to the safeguard procedure of Article 42 or the waste export prohibition of Article 37, if not already applicable under EU legislation.</p>	<p>A more circular economy enables waste treatment higher up the waste hierarchy, contributes to the saving of CO2 emissions and reduces dependency from third country primary raw materials extracted under conditions damaging the environment. As stated in the Impact Assessment, the retention of waste within the EU through the proposed export restrictions would lead to higher level of incineration and crumbling prices for recycling materials. Both would be dramatically detrimental to the recycling industry in Europe and further. Voluntary pledges for the purchase of recycled materials by manufacturers have revealed their inefficiency in the past. Ensuring the transition to a circular economy requires regulatory measures ensuring investment and planning security for the recycling industry in Europe. Mandatory recycled content is required for every waste stream subject to export restrictions of Article 42 and 37.</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

58 (2)	<p>In order to ascertain that a substance or object being carried by road, rail, air, sea or inland waterway is not waste, the authorities involved in inspections may require the natural or legal person who is in possession of the substance or object concerned, or who arranges the carriage thereof, to submit documentary evidence:</p> <p>(a) as to the origin and destination of the substance or object concerned; and</p> <p>(b) that it is not waste, including, where appropriate, evidence of functionality, or</p> <p>(c) that it is not waste according to the conditions laid down in Article 6 of Directive 2008/98/EC, or, where appropriate, by providing a statement of conformity, as laid out in Article 5 of Regulation 2011/333/EU, or equivalent.</p>	<p>The concept of documentary evidence being very broad, it should be clarified under what conditions end of waste status can be proven in case of inspections, such as for instance by a statement of conformity as set out in Article 5 of Regulation EU No 333/2011. In this regard, providing proof of end of waste status according to the conditions laid down in Article 6 of the Waste Framework Directive should be sufficient.</p>
60 (1)	<p>1. Member States shall lay down the rules on administrative penalties applicable to infringements of this Regulation and shall take all measures necessary to ensure that they are applied. The penalties provided for shall be effective, proportionate and dissuasive. Non-intentional administrative errors that would not lead to harm to human health or the environment shall not be considered a criminal offense. Member States shall, without delay, notify the Commission of those rules.</p>	<p>In practice, operators may file several tens of thousands of shipment documents per year so minor administrative errors might occur. An undifferentiating legislation has led to heavy sanctions being imposed on operators for non-intentional minor errors in the past. This Regulation should take this situation into account.</p>
82	<p>However, Articles 5, 8 and 9, Article 14(14) and (15), Articles 15, 16, 18, Article 26(1), (2) and (3), and Articles 35, 41, 47, 48, 49, 50, 51, 54 and 55 from [OP: Please insert the date [one] years after the date of entry into force of the Regulation] and Articles 37, 38, 39, 40, 43 and 44 shall apply from [OP: Please insert the date [five] years after the date of entry into force of the Regulation].</p>	<p>Provisions on pre-consented facilities or electronic data exchange are of crucial importance for facilitating intra-EU shipments and do not require major adaptations, so that a one-year transition is fully achievable.</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

		<p>Provisions on export restrictions require more time for market adaptation so that a five-year transition period is required as a minimum.</p>
<p>Annex III, part I, point g (code EU3011)</p>	<p>[...] As a common understanding, the term “almost free from contamination and other types of wastes” means that in a consignment of mixtures of plastic waste (consisting of PE, PP and/or PET) classified under entry B3011, the content of contamination and other types of wastes should not exceed a total maximum of 6 % of the weight of the consignment.</p>	<p>Environmentally safe management of plastic waste in Europe relies on cross-border shipments between Member States. The possibility for single Member States to require lower thresholds than the 6% threshold of non-hazardous impurities to classify EU3011 under Correspondents’ Guidelines 12 is hindering cross-border shipments and circularity of plastics. This loophole does not reflect the real market conditions with existing standards and common commercial practices (e.g., on purity levels accepted in EU recycling plants). It implies that most of the plastic waste has to follow the prior notification and consent procedure, including pre-consumer material plastic waste streams, which makes recycling more difficult. Circularity of plastics relies on a well-functioning EU market for secondary raw materials. A general 6% contamination threshold should be set with Annex III of this Regulation for preventing any deviation from the general 6%</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

		threshold mentioned in the Correspondents' Guidelines 12.
Annex IIIB (2)	<p>2. The following wastes are included in this Annex:</p> <p>BEU04 Composite packaging consisting of mainly paper and some plastic, not containing residues and not covered by Basel entry B3020</p> <p>BEU05 Clean biodegradable waste from agriculture, horticulture, forestry, gardens, parks and cemeteries</p> <p>BEU06 Used footwear for preparing for reuse (e.g., sandals, shoes, boots)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Of natural fibres, leather or synthetic materials <p>BEU07 Used accessories (e.g., belts, scarfs, gloves, hats, bags) for preparing for reuse</p> <ul style="list-style-type: none"> - Of natural fibres, leather or synthetic materials <p>BEU08 Used soft toys made out of textiles for preparing for reuse (e.g., cuddly toys)</p> <p>BEU09 Mixtures of worn clothing, other worn textile articles, used footwear, used soft toys, and used accessories, for preparing for reuse.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Of natural fibres, leather or synthetic materials. 	<p>Entry B3030 of the Proposal shows a huge gap between the legal framework for shipments of textile waste and the reality of what is shipped as collected for sorting. Typical items that can be found in container collections and are explicitly encouraged to be deposited in that way, include clothes and accessories. However, those items are not mentioned in entry B3030 with the consequence that shipments of as collected "clothing, accessories and footwear" for sorting and subsequent reuse have been stopped as illegal shipments of waste. We therefore propose to amend Annex IIIB of the Regulation to include used footwear and accessories as well as mixtures of used footwear, accessories, worn clothing and other worn textile articles into its scope and as potential future Basel Convention entries.</p>
Annex VII (block 15)	<p>15. Waste recovered at the recovery facility:</p> <p>Quantity prepared for re-use or recycled ☐</p> <p>other recovery ☐</p> <p>Tonnes (Mg):</p>	<p>As waste is treated and managed in bulk, it is not possible to identify and calculate the recovered amount for each shipment. Facilities have many</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

	<p>m³:</p> <p>Name:</p> <p>Date:</p> <p>Signature:</p>	<p>entries per day and from different origins, so that it is not possible to individually identify what has been managed from each entry. Such a requirement typically results in unnecessary red tape to circular value chains.</p>
Annex IX	<p>PART I</p> <p>[...]</p>	<p>For assessing the environmentally sound management of waste in a third country, the point of reference should be based solely on international guidance on environmentally sound waste management.</p>
Annex X (1) (f)	<p>(f) it establishes and is able to provide records of its waste management and waste shipment activities for the last five years, or, where constructed less than five years prior to the audit, it establishes and is able to provide records of its waste management and waste shipment activities for the time operating; [...]</p>	<p>Paragraph 1 (f) requiring that the facility managing the waste in the country of destination establishes and is able to provide records of its waste management and waste shipment activities for the last five years should take into account the situation of facilities with less than 5 years of activity.</p>
Annex X (2)	<p>2. Upon verifying compliance of a facility against the above criteria, the independent third party performing the audit must in particular take into account, as a point of reference and where relevant:</p> <p>(a) specific requirements for the treatment of certain waste and on the calculation of the amount of waste treated, which are mandatory under EU legislation the OECD Guidelines on environmentally sound management of waste;</p>	<p>According to the OECD Decision OECD/LEGAL/0266, the waste exported to another OECD country “shall be destined for recovery operations within a recovery facility which will recover the wastes in an environmentally sound</p>

Bijlagen

EVOA EU (2022)

(b) ~~the Best Available Techniques conclusions adopted for certain activities under the regime of Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions~~ commonly used by the industry

(c) Existing Environmental Management Systems (EMS), such as ISO 14 000 series and the European Community Eco-Management and Audit Scheme (EMAS).

manner according to national laws, regulations and practices to which the facility is subject".

Requiring compliance of third country facilities with EU legislation misses the condition of the OECD Decision and should be replaced by international standards and practices as point of reference.